

מאיר בום הלאביה:
הסודק

מס' 10
במארס
כ"ז באדר

קדימה
לוועידה
ה-14

התנצלות

התנצלות
אישא אחת נועמת התקשרה לטל
וטענה כי מגיליון הדרקון הקדמון
היה להבין כי הדרקון ממוצא חתם
אוטובוס. אנוח ממוצאים לא זו
כונתנה חדרים אינם ממוצאים חתם
אוטובוס אלא שורשים אותו בלכו.

מה זה?
בסמטת שומע האדם
אמא, אמא, אמא, אמא, אמא, אמא

משרד הבריאות אין סכנה במוצצים

עוד ראה לך שמוחפלים על המכלאות הדחיות ללא כל הצדקה

מתחזק הלובי נגד הלובים

ישראל לא תפעל נגד הלובים
אם ארה"ב לא תפעל נגד המורמונים

ישראל מבינה את הקושי של ארצות הברית לבצע פעולות עונשין צבאית נגד לוב
והיה מוכנה לקחת משימה זו על עצמה, אם יעמדו האמריקנים במשימות הישראליות
המוטלות עליהם, ויאפשרו לנו לבצע את לימודי הצרפתית ורואלגוריתם הסובייטית. רבנים
ברוח זאת הועברו לדיעוה משרד החוץ האמריקני המטפל בקלעי החוץ המשותקים
בקבוצות זרות. עוד נותרה פתוחה בעיית המורמונים, לגביה הובהר לממשל בושניגטון
כי כל עוד ישראל עוסקת בביקור מפועים מבית, אין באפשרותה לממש אינטרסים
אמריקניים בחוץ. בעיית מענק החירות, המענק המיוחד, המענק הרגיל, המענק העוקף –
לא הועלו כלל בקשר לכך.

סחם בלבו מוח

עכשיו כבר ברור מעל לכל ספק
שהחילת כח ה-19 לא באנסה או במקרה
שאירע ליד רמת הובב. אשיל החיילת
עצמה מודה שלא אנסה אותה, בסך הכל
ניסו לאנס אותה. ירו לה כדור בראש
והשאירו אותה עירומה אישם לצדי הדרך.
בשביל זה צריך היה להעמיד את כל
משטרת ישראל על הרגליים?

משרד החוץ: מצרים ממשיכה במדיניות מעורפלת; התקוות שתסכים לארת. את כוח 17 של אש"ף נתבדדו

בעד מקורבי ראש הממשלה וביקים בעמדתם כי התבחרות המצריות החדשות
מאפשרות לפתוח דף חדש בין שתי המדינות, ממוצאים. מקורבי שמיר לטעון כי
מדיניותה של מצרים המסוימת היא אינה עומדת בעופיות. במשרד החוץ תלו תקוות
מרביות בנכונותה של מצרים לשכך בקרבה את כוח המשימה המיוחד של אש"ף. כוח
17 (ראו בנכונות זו פתח לחברות העמדות של ממשלות מצרים וישראל, עם פרסום
הודיעה על חימצאות חכות האשפיסטי במצרים, חותם חקלקל ממוסדות במשרד החוץ.
וכבר נחזתה פריצת דרך אלא שער נמורת הובחר כי חזיתיה בלתי נכונה, ואין ממקדת
של פוח 17 במקום בו אמורה חותם לחימצא.
מקורבי חשר שמיר טוענים כי חתנתות כזו מצד ממשלתו של מובארק מעידה על
חוסר רגישות, וחם הובעים החשיית השיתות עד לחברות כוונותיהם האמיתיות של
שלוטי תגולס.

בקרוב ב"הבימה"

סאטירה המציגה את הממשלה באור חיובי

אני מסכים... מלה במלה להחלטה של הועדה שאסרה על השתתפות ילדים במחזה
"חבית ברחוב שינקין" בתאטרון "החממה" בשל היות המחזה "סאטירה גרוטסקית". המצאה את
הממשלה באור שלילי.
אני חותם על תקביריך חזון מושם שאי אפשר לקרוא "סאטירה" לטקסט המתיריים לממשלה
באופן שלילי, בנוראי של "סאטירה משובחת" במקרה זה. פירוש לחנייה לממשלה
באופן חיובי ובמחזה כזה ילדים יכולים לקחת חלק. למה לא?

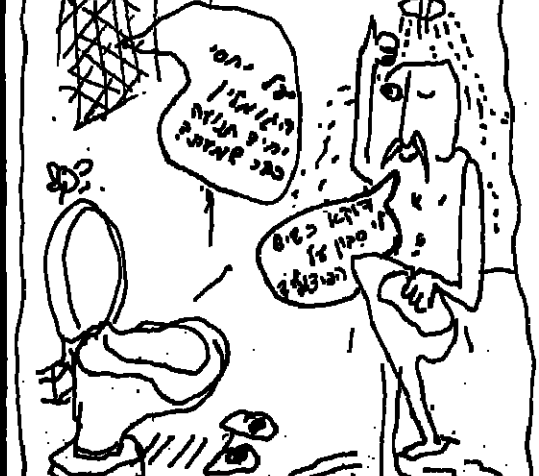
החבר לוביה חוזר לתורו ומגלה
שאלמונים צוירו סוכמאות על הולדת.

מחלת לנציין שהוא מחביא את הסכנה
רוח מוכה סתם

המים נססכים פראום ללא סיבה

סאטירה

עוד יבוא

אנשי כבוד

מגרש חנייה מכלגתי

סניף חירות בכארבע שנים, למה האירוע הזה ברחוב ישמעאל, בדרך כלל רק שם, עובדה המקילה על משטרת תל אביב שבעיתות פעילות בסניף מתחנת הכפר הלבן להפריד בין הפלגים, שהחלוקה ביניהם מתחילה לעתים באלימות.

בימים כתיקונם גם סניף מפלגת העבודה ריק, אבל לאחרונה שוקקים שני הסניפים מפעילות ואור יקרות, וצלקות ויתר הבקעות מכער לחלופות עטוי אר וזר ועשן סיגריות, מלמדים שקורה משהו חשש סיבת הדיווח הפתאומית הזאת היא ההיערכות של שני המפלגות לוועידות הקרובות, המחנות מתכוננים במרץ, כל פעל יודע שרמת טובת התנהגות האישית מפלגת תלוייה בהשגת המחנה הפנימי מלפניו, של ההכנות שיערכו בוועידה, וההשקעה החשובה הזאת מציבה מביתו כלילת הדיווח הקריש של הנגב, את כל מי שנעשה למשטרה בחיים הציבוריים של המדינה, בגרש העיר של שני הסניפים עומס כלי רכב.

איש "החמץ" אינו בדיוק אורח קרוא לגני חירות, גם בסניף העבודה מעדיפים לשנות את החשבוניות הפנימיות המסובסות של חלוקת עוריהם שטרם נדפדפו כלפיהם, על כן הוא נאלץ לרווח לקראת על מה עתיד ללמוד ממגרשי חנייה של המספרים.

במגרש החנייה של רחוב ישמעאל סומנו באחד הערים הללו 21 מכוניות מהן 4 אמריקניות חדשות, 4 מכוניות אירופיות מרגמי השנים האחרונות ושורה ארוכה של מכוניות ישנות יותר, בעיקר מכוניות וטרנזיסים מרפוסים, מכוניות מאד יור עולה שבישיבה השתתפו 40 איש, כאשר ערב השתתפו בישיבה המקבילה בסניף העבודה 300 חבריה במגרש היו 26 מכוניות, לא היתה אף לא מכונית אמריקנית, אלא גם לא היה שום סנדר או טרנזיס, כל המכוניות היו מרגמי השנים האחרונות.

לא היה צורך להחזיק לכת במסמכת סוציאלית ממזב המכוניות, רי זה להפחית ער שהאנשים יצאו מושיבה ויפנו למכונית חניה, גם בחורש ניתן היה להבחין שיש מי אם הפוך בין גיל האדם לגיל מכוניתו כלל עיתונות, ועתונות, מי שעשה אותו, יכור תמיד ער כמה אנשים היא חזרה של חלדת עיתון, ועד כמה כואבת קבורה.

מות החמצן

לזכרו

ביוזמה הגמשה (אז כלכנו, במחלת היד) רית שנחשפה כשטחים, לולא גוללה כח, שרשה לסגור את העיתון בגלל פליטת קולומס אמללה (בעד מלחמת אורחיים) ספק אם היינו נזכרים כעיתון פוליטי, סקר שהערכו לא מומן העלה שרוב הקוראים כרו, שהעיתון מאוון, בהחלטה אחרי רצון ארוך עם רפול, היו אפילו שטענו בנגרנו שהמאצ' הוא עיתון ימני.

מרי שבעו השתדלו להדביק את האורעות, ולחנות כמה ימים קשה, את העניין הציבורי שעסק את דעת הקהל כשיפוע העיתון, לא פעם הצלחנו להחזיר את הצלחת בעיתונים השבועיים ובמספר העיתונים היומיים, הכאן רצון ראשון עם אורי אריב עם צאת מהבא, חששנו כנראה אנרכיסטית ציונית שהכנה להחזקת במנהיגים מוחימים וכאשר גוש אמונים (פושט) המחזרת השמאלית, פרסמנו ראשונים, את פרשת הנער הנדרי שבחר מושיבה לקיבוץ עדישמי, ולחזינו אותה בכל שלביה, "חמצן" הצליח להרגיז אנשים רבים, הממסד לא אהב אותו, המורים רתחו עליו, המצאנו עיתונות אמיץ, התייחסו לקוראים שלנו ברצינות, לא חששנו ילדים, ולא פנינו אליהם ככאלה, סגנון הבחינה לא היה מתנחן, עסקנו בנושאים פוליטיים בצד ספורים, בעיות חברתיות וצרכניות, כגון מוסית פוסה קישנו כתבות שני עמודים עומסות טקסט לנשים, שכיכבו לא מעניינים את הנער, ראינו את עם פוליטיקאים, למשל, עיימות של מכתבי הנגובה מרי יום חכמה, שהנשואים אלה מעניינים את הנער, ועד ארץ.

קיבלנו פרסומי כל דעה פוליטית מכל כיוון שהוא, אך לא הסונו את תפישתנו הפוליטית במאמרי המערכת, עסקנו שם

הטלפון בבית ממשך לצלצל, שולי און, כתבת נוער מלוד, שואלת אם עצומות והפגנות של נוער יעזרו, היא מוכנה לארגן, סיגל ריבה ממתין מספרת שלא ישנה כל הלילה, היא כתבה מכתבים לחברי המערכת, מתקשרים חברים, כתבים, עמיתים מעיתונים אחרים, זה מזכיר אצל, משתתפים בצערי, אולי צריך משהו, קשה במיוחד עם כתבי הנוער, הם לא מוכנים להשלים עם החסר של "הפוסטים", הם לא מבינים איך עיתון שהחברה כל כך אוהבים נסגר, מסיבות כלכליות.

כיום חמישי שעבר, נדמים מבשרת הסגירה, לקונו ליר את "חמצן" שהפיע באותו בוקר, אברה תקווננו, היתה כותרת הכתבה המרכזית, שעסקה בעיירת הפיתוח בעקבות הסרט "לחם", כמה אירועי, כותרת הכתבה המרכזית השנייה בעיתון, מות המאבק, יותר מרי "ראש בניליון אחר, בלומותינו השחורים לא חזינו שזה יהיה האחרון.

"חמצן" גורל על בסים איריאולוגיעי-נאי מצא, אבל שיווקי-מסחרי רעוע, שמוליק שטרטוב ושלומית ננעו, שערכו את העיתון יחדיו חצי שנה, חשבו שמגיע לכך 18-16 עיתון משלוח, ללא לטאט לבש העיתון הערסילאי צורה וצבע על שלוחות הגרפיקאים, פלילות שימושים אינסוף חכר הכתבים והתכנונים לשלמות אחת, מי שראה את גיליונות הסיון שהפגנו בימים של לפני העיתון, ידע שיש לו עסק עם קו חריש.

העיתון התקבל אמנם בהתלהבות כבתי הספר, אך במהרה התברר שחלוקת חוגם כי 10,000 עותקים אינה מספקת כדי לשכנע את הפרסומאים בדאיות העניין, ככל שחלף הזמן למרנו, בחסכול גובר, שרמת הגיליון הבורר, והפופולריות שלו בקרב הקוראים, קשורות קשר רופף (אם בכלל) לכמות הפרסומות, וכלינו להוציא בדצמבר ארבעה גיליונות מופת, ולחזרה בסוף החודש שההכנסות נשארו עלובות כבעבר.

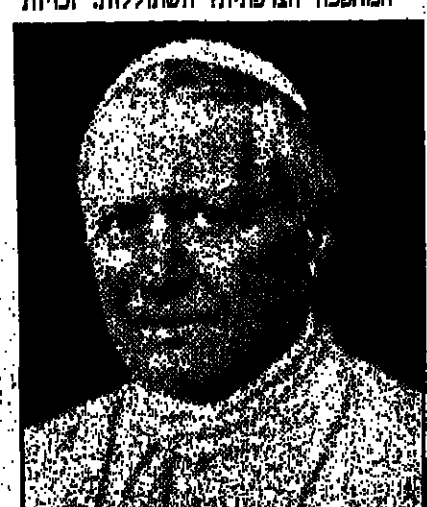
המצאנו עיתונות אמיץ, התייחסו לקוראים שלנו ברצינות, לא חששנו ילדים, ולא פנינו אליהם ככאלה, סגנון הבחינה לא היה מתנחן, עסקנו בנושאים פוליטיים בצד ספורים, בעיות חברתיות וצרכניות, כגון מוסית פוסה קישנו כתבות שני עמודים עומסות טקסט לנשים, שכיכבו לא מעניינים את הנער, ראינו את עם פוליטיקאים, למשל, עיימות של מכתבי הנגובה מרי יום חכמה, שהנשואים אלה מעניינים את הנער, ועד ארץ.

קיבלנו פרסומי כל דעה פוליטית מכל כיוון שהוא, אך לא הסונו את תפישתנו הפוליטית במאמרי המערכת, עסקנו שם

ההיסטוריה צעירה תמיד מיכאל הרסגור

פיוס הרסגור כפיס, בין 1846 ל-1878, הוא היה בעל אינטלקט מוגבל, נוסף לזאת היה עקשן ודוממטי, חיבר מכוונת אלה בתוך אישיות אחת הביא לאבדן יוקרתו, לאבדן השפעתו ולאבדן מדינתו, הוא עצמו סיכם את דרכו בהצלחת מנהיגות, העיקרון העליון אשר הריד את צערי היה איי התחשבות במציאות, כאשר זאת לא היתה נעימה, בימי התעוררו העמים ופרח הפטריוטיזם, פיוס הרסגור היה התייבב נגד חופש הייחוד, נגד העיתונות והחופש, נגד העיתונות הליברלית — למעשה פלו מולך, ההיסטוריה, איטליה עמדה ערב אחרונה, משלחת הציעה לפיוס הרסגור את חוסרן, דוד ופשוט, במדינה ופשוט, כלומר, הממסד הדתי היה חופשי להתארגן כראותו, אבל המדינה תישאר חופשית מהתערבות, פיוס סיכם, הוא טען שהממסד הדתי הוא מעל למדינה.

ב-1870 הוא תכנן, תחלטה שהאמפיוס, מי יביל לעשות בהכרזה הצהרית רשמית, מי שסבר ידע כי הוא לא יכול לעשות — לחוסר יוכר, המחזק בין פיוס הרסגור למגושלת איטליה גרם פלישת הצבא האיטלקי לרומא ולחיסול מונות האפיפיור, פיוס המהגר בארמיו וחדוד כי אינו מכיר באיטליה, כאשר הסבו את תשומת לבו לכך שכראי לקוחה בחשבון

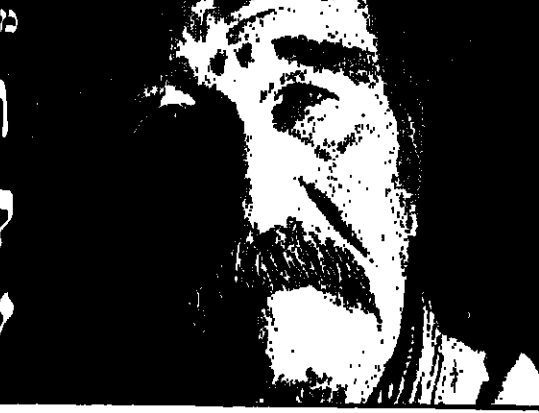

אחרים, והאחרון פגיעה בסדר השוק, בעיני אלוהים, מכוונת קישור, אלוהים קישר, רכבות, בורים מעפלים חומרות גסה, החגשאות חופשו של האדם אל מול השגחה, פיוס הרסגור הריאקציונר המושלם, הכניס משלמת עין את מולד שלטונו, מרוע לחוכי עתה כח'מלך מאוכן, מסור ונשכח זה מפי שפוא מול עינינו ועל

פיוס התשיעי כדגם

סביבתו, אין מוסדות המוכרים יותר את גישתו של פיוס הרסגור, בין לעניינים יותר מהרבות ואישית ואשף, בעם היהודי אירעו בדרך האחרון מאורעות אשר שנו מן הסוד את מערכת חיו, נזכיר רק את השואה ואת הקמת מדינת ישראל, כמדינה מודרנית, היכן ניכר שישנם של מאורעות אלה בפרשנות ההלכה על ידי הרבנים הראשיים הוא לא ניכר כלל, הרבנות הראשית מוסיפה להתנהג כאילו היא מתפקדת, בגטאות ליטא ומרוקו, חתונה הלאומית הפלשתינית הפסידה את המדינה הצעמאית שלה, אשר הובילה לה על גוש של כקף על ידי, האדם 29 במרץ 1947, בהסכמת ארד' ובר'מל, אם כי מאו עברו 39 שנים, וישראל נצחה במלחמת ארש, נכחו עליה נא, לא בשל, אשר כשישועה כמנה חיה על אחרים, אישף משיך למטפט על "מאבק מוחץ", עזה הרבנות הראשית ואשף העשונות חושבים מן המציאות, כל העולם המודרני גוי על פשרות, עבר אישף והרבות — פשרות חן חילול הקורש, ידעו לי חשב הרכה למי של הרבנות כלפי המורח היהודי, עסק בו, (עם זאת אין לשכוח את העמדה הברכה מרי של הרבנות כלפי המורח היהודי, אולם המעניין פה הוא המנאסלית של שני המוסדות ארגונים הללו, היא מובלעת, עק עין את מולד שלטונו, מרגמי שטענו, מהגרים שם, רק הם, הצגנים הלגיטימיים והחורים של היהדות, ושל העם הפלשתיני

מלה של שבכ"י (3) ריבוי לפני שבר

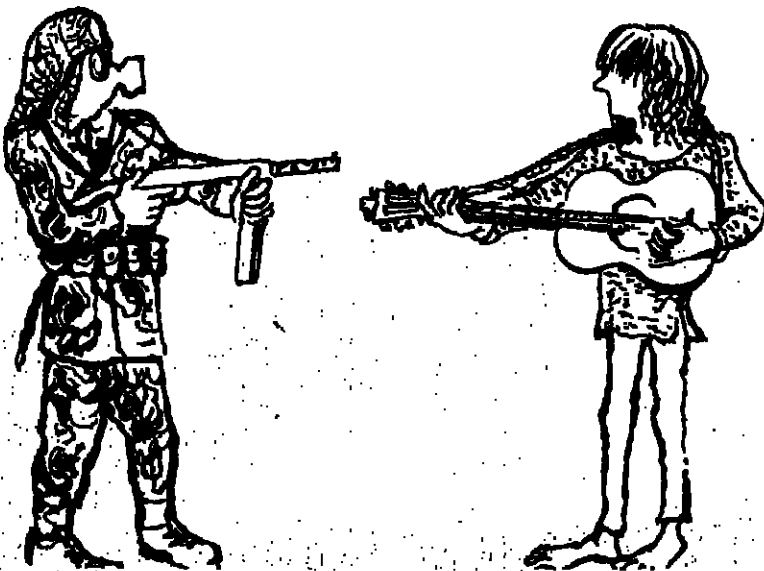

רק לפני חודשים מעטים נבשרנו על כיסורו של השר יצחק נחורו גינת בבקעה אל גארביה, כיסור שיצא ממנו בבושת פנים, בהכפשת כבודם וכבוד המדינה, וזאת למרות הצהרתו של השר, שהיה זה כיסור מבוכה, חוך שותא מעטים בחומרת המאורעות שהחלו לכיסור.

מנהיג ישראל מוקפים על ידי עוורים ויועצים למיניהם, בכל התחומים, ולא כל שכן ראש הממשלה, צא וספור ומנה את מספר היועצים והופכים את ראש הממשלה, אשר מתפקדים (בין השאר) לשמור על כבודו ולהאריך את שמו וכולי וכולי... אך הניסיון, נלמה, אינו מלמד את אנשינו ובראשונה ובראשונה את מנהיגינו, בושתי, האמן לי, והרופים זה את זה לאחרונה.

הרופים זה את זה לאחרונה.

גם בשוודיה - הרובה חזק יותר

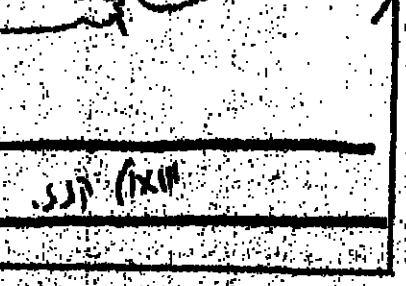

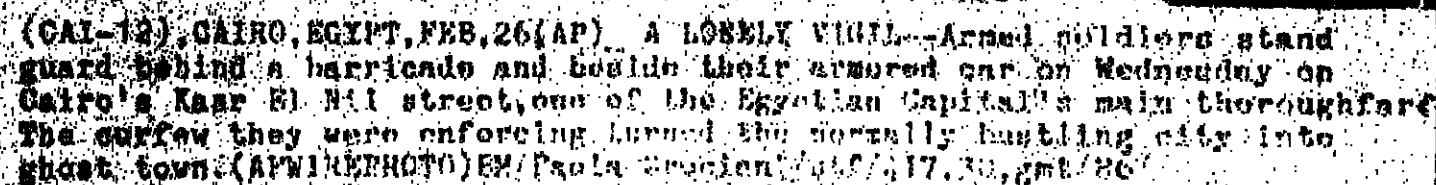
ציור: דה. גלסון (שוודיה)

הדרך והקשה של הרב זוהר

לפני חודשים נבשרנו על כיסורו של השר יצחק נחורו גינת בבקעה אל גארביה, כיסור שיצא ממנו בבושת פנים, בהכפשת כבודם וכבוד המדינה, וזאת למרות הצהרתו של השר, שהיה זה כיסור מבוכה, חוך שותא מעטים בחומרת המאורעות שהחלו לכיסור.

עם אחר!

קדויר - עיר רמאים.

על סף תהום

פאת ויקטור נתמ"אס

אמצע השבוע שעבר, חושי' השכונות, סכאח אל
 (בוקר טוב) התגבר וכו כחבה פותחת על
 מצבה הכללי המצוי במצרים: מחבר
 והשימה, דר' עלי אל-עלי' און
 יחזיקים להתרבות כסוככים על מצה לדעת מה
 הם הבאים במצרים. אחר-כך מצה אחר-לדור את
 הן: מצמצם דרכי הכנסות הנהגה. ופסק. דר' חזקוני
 הצריע ותרביסו במהירות המהפך הפרסי והתחלה
 ניתנת של מצרים אלה רבד שיוסיף לצרותיה של
 תולדות תלחזן על משאכיה וצמצמם ממילא. הוא
 והמהפכה בהכנסתו מה תזריחן, עקבותה
 "החיים הקטנים המצרי" למלכותו לדבריו — עוד
 יתרון עולם יחזק.

את הדר' אל-עלי' למסקנה שמצרים במתחה
 שנה. ברוך את שמי, והתחננתו על משרבו על
 באופם ומה כסאחא אחר: ביתר, איני המצב
 תולדת הקמח החרבנית המצרית והשפעתו של
 "החיים הקטנים המצרי"!

עוד הו' חושי' בקיוסקים של קאחירי ניתנה כדור
 חזק מרגיש חכו היתוסות המרובי ואלא-אמן
 "את שני האלמנטים מה חוש חשתי וכל הדר' יחזק
 מה מדרס הוא חזקת עט של עניים מרודים כנגד
 כסאחא על החרש. שפיע אחר מהם חלואת
 נוססה על-יד גורמים פרילטיים, כמו המיליטאנטים
 ינים מרשים חלואתם להנהיג כסאחא את אורח
 חת: גיבול מוקדוץ על העם המצרי.

[illegible][illegible]

פגישה בקאה"ד ה"עצורה"

הידיד התבייש

[illegible]

התוצאה החשובה ביותר של ההתמרויות בקרב כוחות היטחון המרכזי, מבחינת מובנאות, היא תלחוח והגברת היעילות בצבאן העובדים שגוף זה הוא מעט משנתנו העיקרית של השטח, יותר מאי-פעם בעבר. תהדוך את התמורים ביטאון שושתים מלאים בשלטון, כמובן ע"ח סמכויותיו של הנשיא. תנה ידיו למגן ראש המשלה ולשר התנה המשאל עבדוללה אל-אבו גזאלה (GHAZALA) יותר משקל בקציעת ענייניה למרים. זהו בודואי. שלא יוסיף בריאות לשאף מובארי.

מיד לאחר ששמעתי מה קרה. חוששני לומר, עליתי על הרכבת הראשונה כדי לחזור הביתה בקלהיר. הרכבת היתה ריקה, כי ירום שלח יצא יחדם להיכנס לבירה. לבית חנות הוא נכנס לעיר השבועיים איכשהו להקצי לפרות. מלבד חלוקות תוצרת חצני נעשה בעירו, יכיר היה כי מלא נותם מעצם התובנות שהתפתחו כאי חמורה תרחשת בכלל, וכי צור חלקי מוסט לו שבע על העיר.

מי עומד מאחורי מה שקרה שם? נדמה היה לי כי התשובה נדעוה לו, אלא רצת להניח: "ברור, אמר לי, כי ההתקוממות הזאת מאורגנת. אנשי הביטחון המזרחיים הם ברובם בורים ועמיארות. שכבת מצוקה. הממשלה שבה כי דווקא ילילים אלה יהיו יציגנים וימלאו אתי כל הוראה, חשבתי". אמר, כי הממשלה טעתה. מי שמשתכר 7 לירות מצריות בחודש (ושכר המצומצם 70-100 לירות בחודש), כמחל מעט נפו ולא יחומר. ביום הממשלה לעשות בו, ככל הנראה על רוח,

על נשיאו לא רצה לדבר, אולם מתוך המעט שאמר התבהר לי כי בן־שיחי, ואולי רבים אחרים מקרב המשכילים חמצניים, אינם רואים בו, בנשיא, את משאת נפשם.

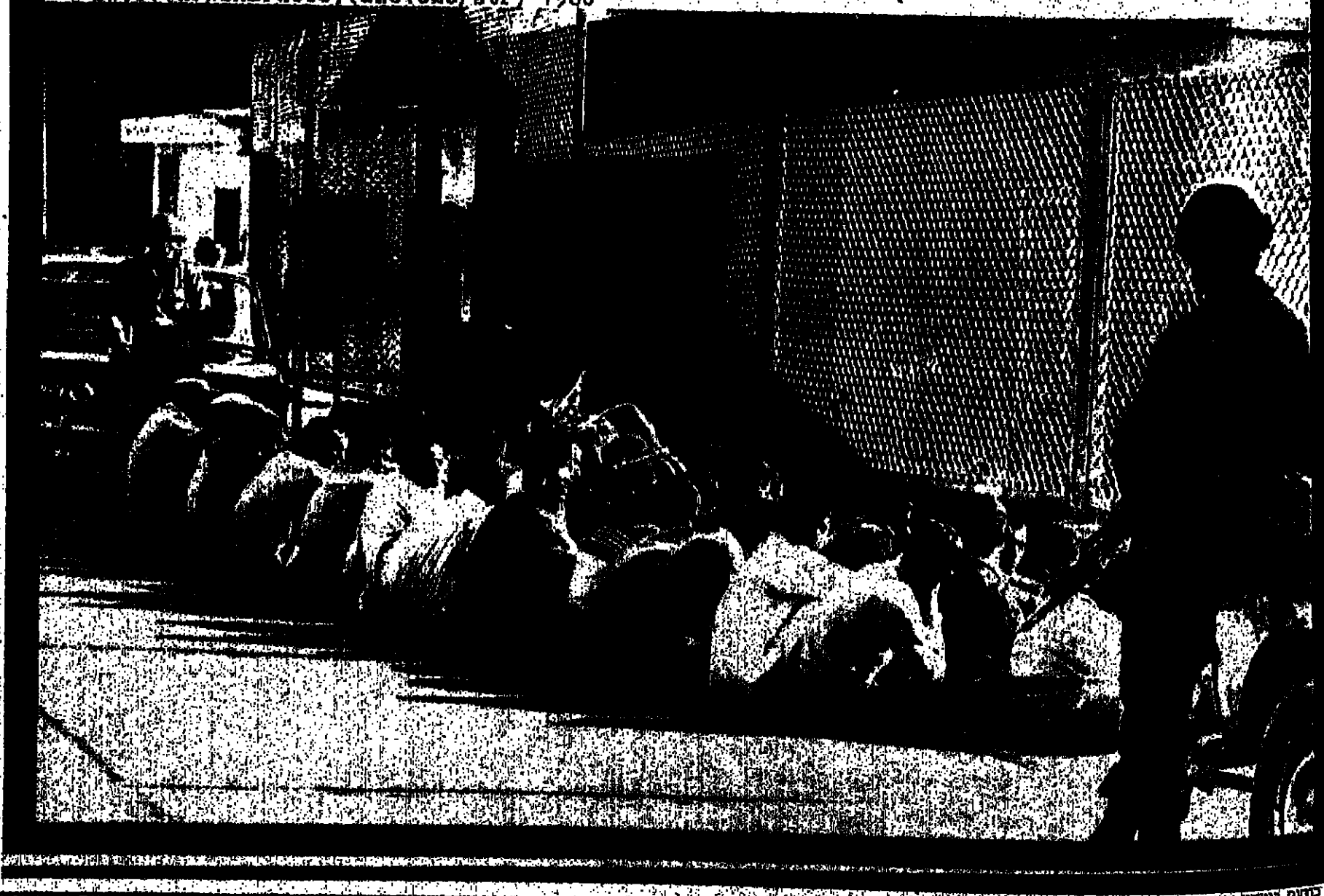
חשמש החלה לשקוע וידיי החל לשחק בעצבנות במפתחות ביתו. הצעתי לו טרמפ חביתה, אך הוא כמובן סירב. נפדינו בלבבויות כשחוא מבטיח לי כי לכשיירגעו המצב יכתוב לי את רשמיו בפרסום בעתון. ליפגש אחריו נמשך - אך לכתוב בעתון! אשרי המאמין.

הדרך חזרה למלון היתה כבר נוחה חרבת יותר. הרחובות חתרוקט. ותושבי קאהיר כבר היו בבתיהם. העיתונים שחזרו לציר כאן קריקטורות על התפוצצות האוכלוסין בעיר צפופה זו בעוד תשעה חודשים. וידעים כל נראה על מה הם מדברים...

בדרך חזרה עברנו על מני בימת הכבוד בה נרצח חנניא אנואר סאדאת, לפני למעלה מ־4 שנים. בשעת בין־העריבים שמם המקום, ורק שני היילים נשועעמים הסתובבו למני בימת הכבוד המיוחמת, שומרים על זכר שני איש. שריים במצרים מתענגים אליו בימים אלה יותר מאיפעם.

[illegible]

(OAI-3)HELWAN, Egypt, Feb 28th -(AP)- UNDERGUARD - A group of security forces in civilian clothes sits guarded by army troops in Helwan, South of Cairo, Thursday. Some 2500 security forces were arrested for mutiny and looting earlier in the week by the army during clashes that left 36 killed and 300 wounded, following an official estimate. (APWIREPHOTO)(dm61020/str) 1986

בדמות ביטחון שמורים היטב

שמים וארץ וביטחון ישראל;
אמרו תמיד בארץ הזאת.
ו. עתה השכלנו לתרגם את
מתן הבכורה לשאלות הקיום,
לאמצעי הגנה הולמים. עין
דשו, סכנות חדשות, תובעים
ישה חדשה. היא לא נראת
באופק. שלוש הכתבות ה-
נורות אדומות המזהבהכות
בעצבנות

[illegible][illegible]

בצמרת הביטחון היתר והחולשית בארצנו יש הערבה רבה ליכולתה של ישראל לגלגל במהירות, טכנולוגיות חרישיות למתרח בקיות ביטחון ספציפיות שלה. בין כל גופי המחקר והפיתוח בישראל, רואה זוכה באחד הציונים הנכבדים ביותר ולמנויטין הרב ביותר.

ישראל אל חוקם בך כזה. חוקם ועדת שרים המאגסלת בצד
הוליסט של הצטרפות לתכנית אר"ח. בוועדה זו
הזים ראש הממשלה שמעון פרס, שר הביטחון יצחק רבין, שר
החץ יצחק שמיר ושר המרץ גרעון פת. כל שמשל כצות הרגי
מקצועית של אנשי מרע מתחומים שונים, שמשל כצות הרגי
שיטה אל השעים בצד לכוח אל התחמפות ישראל תכנית.
אל הטפול המעשי כצטרפות הספק הרגי ממרר הביטחון, הוקים
לוח מיוחד לטיפול כצטרפות ישראל לתכנית. כראש הצוות
הזה עומד הרג ארדור פת. הצוות אינו שולט במל שוקרה

השתתפות ישראל בתכנית אירובי נתפשת כיום, בשטות, בעיקר כממך הכלכלי והפוליטי, ולא כממך הרוחני. האמריקנים מעוניינים רכסו מסוים של תרומה ישראלית, מדעית וטכנולוגית; הרשנים יחזיריים שיכולו לעזור לאמריקנים להתגבר על "צווארי הבקבוק" המעכבים את ביצוע התכנית שלהם.

תמישה כון לא הוקס ארנון יעיל למימשה וגם לא חזקה לכך
משאבים הולמים. את מעגל הקסמים הזה צריך לשבור, ומדויק
ללוגי שנעמוד, חסרי ישע והמומים, בסני מתקפת טילים הרסנית
על ישראל.

(בתבה אחרונה)

[illegible]

כאן דימוזני רעד כל יום רביעי. מוזכר לעד רם. מתם זום רביעי. צדיארי בענה מקומית. הצדק האמאני משתולל בין החומות עם סבין ביר. עורף ראשים. כורת ימים. סוגר חשבונות. נקמת דם עם רשיון. בלי משפט. אחר כך נח שובנו ימים. נותן לנגרנה ולרעם לעשות את שלהם. עד לצדיארי הבא. בחור מנסה קאבל לתמן בין עולם האמת ליקרמה של מור. האלימפריה הבריתית לוחצת מדרום. בריה"מ של סבילין מצפון. גרמניה הנאצית עושה נשמות מתות לשולחן ומעליו. מוזכר לרעם שלה. בסליטקה המקומית. אמאניספאן הוא מדינה מבוקשת. אמאניאלה. אתארתור המקומי. הוא סיפור נוסטלגיה בן שש שנים. החוקה החדשה של שנת 1932 היא סיפור עולם לשלמון ראשי הטבטים והממשלות הגדולות. שדור הגון מספיק כדי לסגור דברים בשקט.

בסוף 1935 בולע דימוזני גם את שמאל שבתאי. במקורות יקראו לו שמאל האמאני. צעיר בן 25, בן למשפחה יהודית, מאזריו עשר שנים כמתלמד פעיל בעולם החדש של שמש העמים. נמדרקומה, שיער שחור, גוטה להשגנה, כשנכנס לדימוזני משקלו 74 ק"ג. בפעם הבאה שיעלה על דמאניס. כעבור ארבע עשרה שנים, תייצבו הללו על 35 ק"ג בלבד. עובד השלטונות שבתאי הוא שתי ציפורים במה אחת. גם יהודי. גם מהפכן קומוניסטי. עובד אלו המציא את דימוזני. סיט שמאכלס 5000 פלילים מוכי כינמת. 40 איש בתא, כבולים בשלשלאות אחד לשני ולקירות. ישנים על הרצפה. סופרים את השנים בין צדיארי אחד לשני. החוקים בתאים מפחידים גם את הסוהרים. לא מצליחים. ולא רוצים להתגבר על נקמת דם והלשונות הקטנות. הכור רואה לסדר משלו. ההומוסקסואליות פורחת. צעירים שפניהם נאות צריכים מול אט פטרון ותק שיפוטו עליהם חסות. שיא הסינטיזה היא הורמנות נדירה לשטוף פנים וידיים. מי שמחפש שחכה לרעם מנסה למצוא שן קטנה של שום. מקריבים לאף. מרחים חוק. נרדמים. סוטל תוצרת בית. ריח השום עדיף על הסיכון בתאים. ביוב אין. לא ברחובות ולא בכלא. שמאל שבתאי מתחיל להבין שמשפט לא יהיה. באבא ג'אן. שהיה קשור אליו בשרשרת צוואר בדרך מהיראט, מת מנגרנה. גם שבתאי סובל מיהומ. הגיל הצעיר עוזר לו להתגבר עליה. מחכה ומנסה להאמין.

● 1924. שמאל שבתאי. נער בן 14. מתכנן לשבור את מגבלות הזמן והמקום. הראט. המשפחה היה שם עשרות שנים. עיר קטנה. חמישים אלף תושבים. יושבת על צומת הגבולות עם בריה"מ ואיראן. עיר בלי תעשייה. מתפרנסת מסחר קסטקלי צמר. כותנה. שיער גמלים. ארבעה רבועים שנפגשים במרכז העיר. שני רחובות. אחד לאורך חושני לוחם. המהומים את השוק המקומי. ברחוב שונעים עירוב של אוניקיות. פרסית וטאגאקיות. קהילה יהודית גדולה במנהגים אוריים. חמשת אלפים איש שואבים השכלה מארבעה בתי מדרש. בתיספר רגילים אין. לא יסורי ולא תיכור. לאביו של שבתאי חגת ביום כמורכו העיר. הוא חנך בועד הקהילה היהודית בהיראט. איש עם קשרים במקומות הנכונים. מתוך בין הקהילה לשלטונות. מעביר למדינה את המסים. אם צריך גם את הכסף המיוחד במבטל את צווי הניסיון לצבא. אדם שראה את העולם הגדול; איראן, הודו, רוסיה. אמאני בהשכלה ומחכה לרגע להביא אותה הביתה.

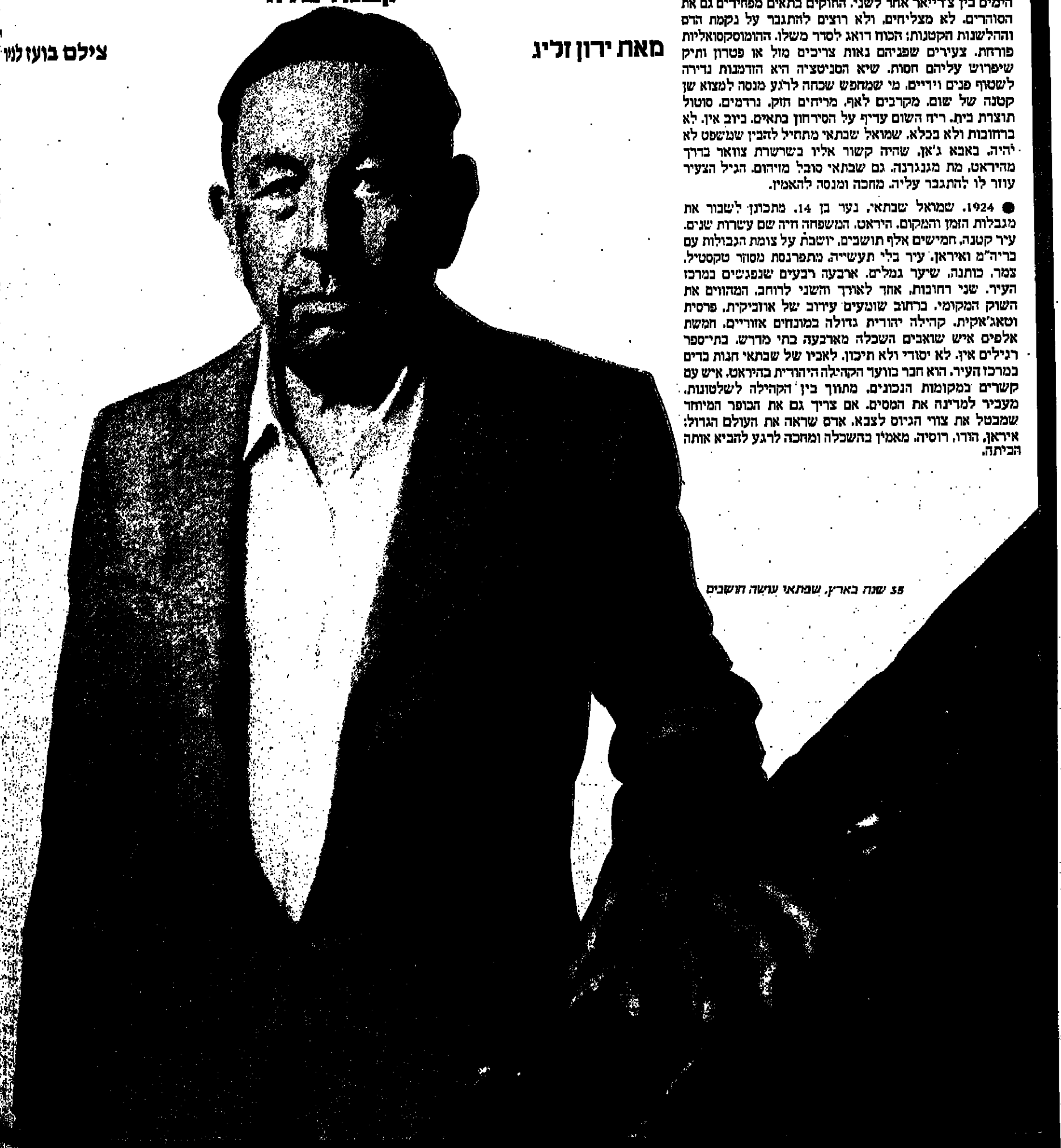
35 שנה בארץ. שבתאי עושה חושבים

שמואל האפגני

סיכורו של שמואל שבתאי, יליד אפגאניסטן. בעיל קומוניסטי בברייה"מ. עזר ליהודים שם לעלות דרך ארץ מולדתו. "אסיד ציון" במשך 14 שנה — באפגאניסטן. רק ביזצפו עלה דרך איראן. עשרים שנות עבודה בשירותים של אלי-על. היום: בדיה קטנה בלוד

מאת ירון זלינג

צילם בועז לוי

השכלה עם שטיפת מוח
אמאניסטאן של שנות העשרים מסתכלת קיימה וצפונה. האנאלפביתות נמדרת בעשרות אחוזים. מסילת הברזל במדינת השכנות נגמרת בדיוק על הגבול. משם יש שבילים הרים על תקן של כביש. אמאניאלה מחפש רפורמות מהירות. מנסה כן כמו בכר אדום לפני כותני הדת וראשי השבטים. מאמין שהדרך לתיעוש והשכלה עוברת דרך בריה"מ ורומניה. תהלים שבכתר האנגלי לא קורץ לו. פותח את הגבול לריה"מ. מי שרוצה ללכת ללמוד שילך. רק שיחזור. העניין הוא מתאים גם לסובייטים. לנין מת. סטאלין וטרצקי חוזרים זה בזה. אובקיסטאן וטג'יקיסטאן זוכות למעמד של רפובליקות אוטונומיות. בריה"מ לוטשת עיניים לדרום. מחפשת ברחבי אסיה צעירים כשרוניים שיבואו ללמוד. עסק פשוט והשכלה בחוזה עם הכוונה פוליטית מתאימה — שווה ליצוא המהפכה. מתחילים לבנות קאדרים, אביו של שמואל שבתאי מבין שזו ההזדמנות. הבער נשלח לברייה"מ.

התנה הראשונה היא. סמארקנד. באותן שנים בירת אובקיסטאן. שמואל שבתאי מריח את העולם הגדול. בביתספר מקיף הוא עובר קורסים מהירים בשפות. מצדד מבוקש באזור עומס ניבים שונים. תורכית. רוסית. מעט אנגלית. אוניקיות. בעד יש מי שרואה להעביר לתלמידים שיעורי מבוא בכיוון השלישי הנכון. איך במרכסיס-לניניזם. שמואל מקשיב. חושב על השלב הבא. אחרי שנתים הוא מועבר לטשקנט. עיר מתוערת. העושה צעדים ראשונים לקראת הפיכתה למרכז התעשייתי החשוב ביותר של מרכז אסיה. "האח הגדול" משקיע כספים בחינוך. רוצה להפוך את העיר לחלון הראווה של המהפכה לכיוון רוסיה. שמואל מבין שהגיע מעולם ישן לעולם חדש. בריה"מ יודעת לקבל אורחים כמו שצריך. אלקי סטודנטים מכל רחבי אסיה מתקבלים ללימודים בביה"ס על שם ולנסקי. אישיות ידועה בועד הקומוניסטי. בניין חדש. ארבע קומות של חדר לימודי מגורים. ב"ס מכובד. שמואל לומד עם בניו של נשיא טג'יקיסטאן. נסיכים שונים ממדינות האזור וסטודנטים מהודו וסין. שמונה שעות לימוד רשמיות ביום. הוא ממשיך לכיוון של לימוד שפות. תנאי החיים משופרים. כוח לאוכלוסיה המקומית. הרוסים משלמים כוובלים כל חודש. אמאניסטאן שולחת ללדיה רוסיה.

החינוך הפוליטי הדוק. שבתאי שומע הכל. מעכל. אומר אמן לקומוניזם משכנע את כולם שהוא מאמין. בתורכיות הוא רואה להכיר לעצמו כי בשבילו האמונה היחידה היא ציונות. עושה חשבון פשוט: אם מתיישבים כלפי חורף עם הקומוניזם. ממשכים לקבל מלגות. ואפשר לטפס הלאה. אם מדברים על יהדות כנתיים איש איש אנו דורש ממנו התחייבות של ממש. בתוך זר לא מנסים למשוך אותו לפיוניזם של המפלגה, גם לא מבקשים ממנו לחזות בריסות חבר. שבתאי מתרכז בלימודי שפות. מתחיל לחלום על לימודי רפואה במוסקבה. השמועה בביה"ס מדברת על שנים עשר מצטיינים שיוכו בסוף הלימודים בבתיספטיסטיקיון אחד לעיר הבירה. שלוש שנים אחרי שהגיע למועד ע"ש ולנסקי מתפרסמת הרשימה: שמו של שמואל שבתאי נכלל בין השנים עשר. מוסקבה מתקרבת. בינתיים שולחים את תודי המהפכה לחופשה של חודש. שבתאי אזור את החפצים ומחכה לכרטיס.

● 1930. מישור בחלונות הגבוהים עושה חישוב מחדש: לשלוח אדם עם ידע רחב בשפות מקומיות ללמוד משש שנים זה לקטום שהגדירה לא יכולה כעת להשתן לעצמות יש מספיק מה לעשות במרכז אסיה. שבתאי מקבל הוראות חדשות. משרד החינוך של טג'יקיסטאן וועד לכוח אדם. שבתאי מנסה לעשות שיר. המדינה חוקה יותר. צריך להחליף את הכרטיס למוסקבה ולעלות לרכבת לדרושמבה בירת טג'יקיסטאן שמוקבלת כאותן שנים את שמו של המהנדס הגדול. שבתאי מגיע לסטלינבאד. בצו ההגנה שמסתמן לו שם היעד הסופי הוא פמיר. עיר במדבר טג'יקיסטאן על גבול אפגאניסטאן לא רחוק מהגבול הסיני. שבתאי נשלח לקצה העולם להקים ביתספר יש מאין. האוכלוסיה המקומית לא מבינה בשביל מה ללמוד. חכמי הדת המקומיים לא משוגעים לא על חינוך ולא על קומוניזם. שבתאי מצליח להקים את ביתהספר המבוקש. מבין צוות מורים, מספק עליהם אישית. דואג להזמין את ספרי הלימוד. מסטלינבאד. בביתספר שלו לומדים בנים ובנות יחד. חידוש מקומי.

חאפלה של כבש ועראק
שמערת החינוך המקומית מתחילה לקבל צורה. מוצאת עצמה המדינה בבעיות מסוג חדש. הגבול בין בריה"מ לאפגאניסטאן, איבדיהם בק הוא אימת האזור. ראש כומיה מקומי שעובר עם אנשיו את הגבול לחורף לריה"מ כמו שאחרים עוברים כביש. רואה לטרטר את האוכלוסיה המקומית. שור. אונס. שרפות. הם משחקים שבס מכר היטב. השמועות כאזור טוענות שכרטיסיה עומדת מאחוריה. משתמשת בו כדי לפתע כבשן הדבה של בריה"מ. אחרי אורמים שזו גרמניה הדגמא. אחד מאבותיה של הקגב. לא אוהב תופעות כאלו. עיסיונות לתפוס את איבדיהם בק. נכשלים כוח אחר. זהו השופים דרך לשום לו רגל. מישור חושב על. שליח משרד החינוך באזור. קוים לשבתאי. מבקשים ממנו עדיף שבתאי מצליח ליצור קשר עם איבדיהם בק. ממין אותו לחאפלה בק וכמה עשרות מאגשרי נענים להזמנה. שבתאי וקב שבס מה על עראק. רואה למלאי מסקים של בקבוקים מעלה בפש על האש ומחכה לבק. כמה שעות מאוחר יותר הבקבוקים רוקים. מתבקש נאשרות רק עצמות. ובס מתגברת חזקתה. חידה של תוכי האדם מוכה מאחורי הכבד עד מסק השות כששבתאי נמצא שוב בגרם — הוא מסמן לאורמים לתקשר. כשקם מהעורף והשבתאי חזר הכנסה יותר. התגלחה הכיסולוגיה מוכה את שבתאי בבגדים ומחזיקה שולחנה. אותו לחופשה בחצי האי קרים. 12 יום של חופשה באזור החופשות מספר אחד של הצמרת הגבוהה. יושב בבית

שבתאי ואשתו

ארבע עשרה שנים בכלא

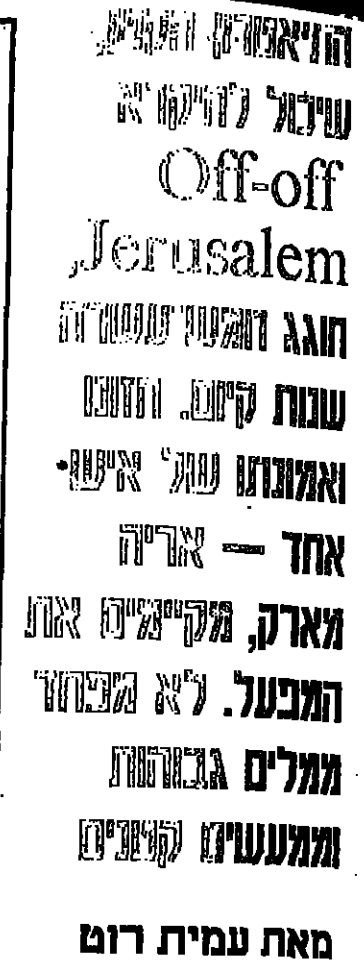
חצי שנה של חקירות. שיטת החקירה משוטתה כשמתחילות השאלות. שבתאי תלוי כרגילו על הקיר. הראש קרוב לרצפה העיניים ממוקמות ס"מ בודדים מולי מים. טבילה. הוצאה. פאלאקוט רטובות על הרגליים. מה עשית בשגרירות במוסקבה. פאלאקוט... מים... מה למדת ברוסיה... פאלאקוט... קללות... בעיטות... אחת מכיר את נבא ג'אן... שבתאי מספר מעט. מבין שדורבן ידוע לחוקרים ממילא. חצי שנה מחזיקים אותו בהיראט. בחור מכה אתה. בוריון. הפקודות אמרות להעביר אותו לקאבול.

שמונה ימים במשאת מיושנה. שלוש אסירים. שבתאי. נבא ג'אן ושמואל יקותיאל. קשורים זה לזה כשרשראות ברזל. גם כצוואר גם כרגליים. הכדור החרב כבשר. נבא ג'אן מפחד נגננה. כשאחד צריך להשתיין לגני האחרים נגדור הגדול שמונה שופרים מגוממים מחכים לגני שיורא את הגור הגדול שליח קאבול. כשגועים לטם הם מתחמטים בתא. שלוש האסירים נורקים לרימוג.

האסירים חיומי מורכב משתי פרסות. לחם ומעט מים. הקהילה היהודית. במשק מצליחה לפעמים. על ירי שדור. להגייב אכל מנימה. שבתאי מחכה לימי החולות של משפחות המלוכה כדי שיוכל לראות את אשתו. סופר. את הימים בין צדיארי אחד לשני. במשך 14 שנים. זרם העלייה מאפגאניסטאן נמשך. ההזדמנות של המדינה שברוך שמעת על שלוחה צעירים יתורים הורקים ברימוג.

● במרצ 1946 מונה יצחק בן צבי. נשיא הועד האומי. לממשלת המערב. סבס מרטיסיקאט. יבכו שבתאי. וחבריו. העיון שלו מבוסס על התבונה שהאישור יבכנו את שלטונות אפגאניסטאן לגרם מתחמית את שבתאי. הנושא הבא לירידת שג'יר בריטניה בקאבול. אד הרברים לא זזים. הבקשות נדחת. אחת לאחת. מרטיסיקאט של בן צבי נעשה אל חוקים רבים. להזדמנות המקומית יש סדר. ערמויות שונים. לבני הלקוח. המרטיסיקאטים. אישלא מקצה במוכשת הקיימת וחתך כניסה לארץ עובר שבתאי. ביוני 1951. משוחררת אפגאניסטאן את שבתאי. מאפשרת לו לעבור להודו. משם יוצאת הסימח לישראל.

● 1956. שבתאי יושב בדיה. קטנה בלוד. איסוף גור פיתונים על אסירי אזור מבדיהם ועובר. השואאות. 33 שנים בארץ. שבתאי עושה חושבים. והיום בן. כאמר ציון טעור לרבים לעלות. מתכננים. עוזר בעשייתם. שנות עכרית פועל שירותים באל-על. בדרך הסקין לקבל מום. חסידי עשר מכתבי פטורים. דת מונוטון אלף שיק המדינה. זאח. גורבן. עוזר לרבים מעט את קאבול חודשים איש לא הבידול עם שפחה ארומ. שבתאי ממרמר. החומות דרשיות. על המוכנות והדחיות לטפסים שיערנים לאמריי ציון. כב מוסר לא עושה לו סוג. על השטח כשאם מרימוג הם על משרד יותר טוב ממש. שבתאי יוד. כל יום ליניטן מטפל בצמחים. מוכח לעשות הבאה של דימוזני. מרס בטליוויז. איך גרם שמי שדור מפקדים את שגרירותו. חושב שיעשים סגים דעם כאילו שחפשיה הגיע לביקור. גורבן בריספון. לעגהדות ואפגאניות. במוסקבה. על רבנים שעברו מדי ליד. אחרים. מוכח. על הירח בלוד. רוצה לרע את כל אלה המאונים באמת משוחזר.

בזמן שהילונים חושבים איד למוקד את הדתיים
כדי לשמור על היתומים מצאו בפרגוד שטח לקיים
הצוות בליל שבת בלי לחלל את השבת והירושות
הדתיים המפורענים בעיר הקדושה.

הרעיון פשוט ללכיד עד שאתה חושב: בעצם למה
לא עשו זאת עד היום? בחרים בהצנע שלא דורשת
אפקטיביות מיוחדת של תאורה, ומכירים כרטיסים
מראש. אולם הנה קיבל אישור של אנשי דת, שהרי
הוא בטוח הצנע כזאת מספר חודש שבת (נניח)
שהצופים האים (ברגל), בהודשים האחרונים נישא את
הפייקטס האים של לילות השבת, ואולי יצאו את
לפנס מקום קטן בתי התרבות, דור הבנה חדית
ותמיכיות. האם נישא זאת בעבר, כך "פרגוד" קיים גם
בעבר את הניסיונות הללו שנפלו בכל התחנות
שאננה ניתנת לחיזוי של הקהלה אנשים באו להראות
מבלי להתיידי בכרטיסים מראש, נ"ס. כל זה בא להראות
חיקוק להם שדברים שעליהם מספר החשבון של
פרגוד, בבגן חורבן וחס תבקשו לשלם בשבוע
שיבוא. תוכלו לנסח מה קרה...

בעית נוספת שהתעוררה היתה מספר ההצגות
המועט המתאימות להצגה היתם חילול שבת (הצגות
ללא אומניטריות), תחזית משנת ה'ל"ה לפרגוד" כבר
חלפה. לקדוח את הצגות לא כל מדויק, כי הפעילות
לא נותנה בהרבה מעפילות רגילה. אך אומנים שהחפיו
בעבר במקום תוררים ושבבים עם הצגותיהם הישונות
להופעת מיוחדת, רובן בימי שיש: ערוד, תאומי -
מלע ומערב" (נקו נותאי - המהפכה...), ערוד, תאומי -
מוניד ונע"ה... קורטוב של תגונה היה בעבר ארבע שפעת את
השנה ה'ל"ה. כל הפלמו אורחים, ביעור השיר יצחק
בן, בשבח המקום: אהו אחד המקומות היתידים
בירושלים, ובארץ ככלל. שאתה נכנס ומוריד את של
תרבות.

The image is a high-contrast, black and white photograph of a textured surface, likely the cover or endpaper of an old book. A prominent vertical crease or fold is visible on the left side, dividing the image into two main sections. The surface is covered in a dense pattern of small, light-colored specks and fibers against a dark background, giving it a grainy, aged appearance. The lighting is dramatic, with deep shadows and bright highlights that emphasize the texture. The overall composition is abstract and focuses on the tactile qualities of the material.

זקת נ"ו ב.פרגוד

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532

10

100-443887-100

הטריוו הוורוד (מימין): אריה וקט, עוזי עובדין ודניאל

A high-contrast, black and white photograph of a person standing in a dark, arched tunnel or passage. The person is silhouetted against a bright light source at the end of the tunnel. The walls of the tunnel are covered in graffiti and markings.

1. *Staphylococcus aureus* (100%)

זה לא פוליטיקה זה החיים שלך

הועידה הסתיימה.
דברנו. השתכנו. החלטנו.
עכשיו הזמן למעשים.

אי אפשר להמשיך ולהסתגר.
אי אפשר להמשיך ולעצום עיניים.
אסור להמשיך ולישון לנוכח התהליכים
העוברים על החברה בישראל
ישראל שלי ושלך.

קום ועשה!
בקיבוץ הארצי, בשומר הצעיר
ובמפ"ם נוכל כולנו למצוא
מסגרת למעורבות: מעורבות
פוליטית, מעורבות דעיונית,
מעורבות חברתית.

...החבר. הקיבוץ, התנועה - בוא ונהפוך את הדיבורים
על ישראל דמוקרטית - למעשים, עכשיו.

ישראל זה אני ואחתי בוא לעשות

צלצל עוד היום לח"ץ הקיבוץ הארצי - 03-435329, למחלקה הדעיונית - הקיבוץ הארצי - 03-435351 או לח"ץ מפ"ם - 03-246245. להשתמש.

לעצב את הפנים מחדש

כולנו רוצים לחיות, איש לא רוצה למות בגיל צעיר, אך חלומנו של כל אחד ואחת להישאר ולהיראות צעיר, כל שנה צמות תרופות פלא, הן לשם עצירת תהליכי ההזדקנות, הן לשם מחיקת סימני ההזדקנות: הקמטים, ריגות הקמטים בפנים אינם תמיד סימן של גיל מבוגר, הישראלי חשוף לשמש, יושב ואוויר מזוהם, אפילו מירגשם, הנחשבים למים מוקשים המתאימים לטיפול בעור הפנים, הם לא רק מלוכלכים, אלא גם מזהמים. למשימה של עצירת הזקנה נרתמו כימיקלים, מנתחים, קוסמטיקאים אקופונקטוריסטים ופיזיותרפסטים, אשר מלמדים התעמלות ועיסוי מיוחד לחיזוק שרירי הפנים. בנוסף לכל התגליות כגון משחות תרכובות וסבונים המכילים הרמנים, ויטמינים ושומנים גילו את הפלצנטה (שיליה) והתחילו לעבד את האוצרות הטמנים בה, לחידוש תאי עור העצב ושמיירה על איכות העור.

שיטה נוספת היא הוריקת קולגן לתוך העור באיזור הקמט. הקולגן הוא פרוטאין טבעי, ואחד הירמה מקומית מורק החומר למקום הקמט והקולגן ממלא את הקמט כמו כרית מתחת לעור. הוריקת קולגן לשם החלקת הקמט היא שיטה ישנה למדי, אך היום משלבים את השיטה האחרונה בדיקור סינית (אקופונקטורה) לשם חיזוק השרירים, החזרת גמישות עור הפנים וחיזוק הפעילות המטבולית, הטיפול ניתן על ידי מומחים בהכשר משרד הבריאות.

השיטה השלישית היא מתיחת עור הפנים על ידי ניתוח. רופאים מקצועיים מטפלים בניתוחים פלסטיים, והתיקונים בדרך כלל בעלי משמעות רבה, אך אחרי כמה שנים צריך לחזור על מתיחת עור הפנים.

תרגילים לעיצוב הפנים

השיטה הרביעית היא טיפול קמט עור ורחיית קימטו על ידי עיסוי התעמלות של שיטת הפנים והצוואר, אסטיקאית, קתרין הורוביץ, הגיעה לישראל, הצגתה לפני עיתונאים וקוסמטיקאיות על שיטתה, השנה הגיעה שוב וניהלה קורסים של תרבות למעוניינות בשיטה שלה. במשך כמה שעות הסבירה הורוביץ את התרגילים ולימדה את תלמידותיה, אך לעשות את התרגילים, שרובם נעשים בעזרת הידיים, השיטה נראית לנו, כי ככל שריר בטן, הן הן התרגיל לשם חיזוק ותפוצה מרבי, גם שרירי הפנים וקווי החיוך, וזאת הפנים וקווי החיוך מקצועי לשם התעוררות תאי עור הפנים, השיטה, לרובי קתרין הורוביץ יכולה למנוע עוד בניתוחים פלסטיים, הוריקת קולגן, או טיפולים דראסטיים אחרים, כל אחד יכול, אחרי תוכנית בספרה הקטן, או אחרי הורבה על ידי מומחה לתרגילים אלה, לעשות את התרגילים לבד, בספר ההתמדה רק יכולה להבטיח תוצאות טובות ואני, כרגיל, נגד קיצוניות ונגד שימוש בשיטות בלבד.

שילוב של תרגול נכון, מזון מבוקר, וטיפולים קוסמטיים רגילים בעזרת תכשירים מאיזן יכולים בהחלט למנוע הזדקנות של עור הפנים לפני הזמן, ודבר אחד בטוח בכל מקרה: חיי למי שמטפל בפנים או בגופו, הרגשה טובה, תרבות ושמחה במערכת.

דג על המזח

יד לכה

מי לא אוהב דגים? כולם אוהבים לאכול דגים אך מפתחים מהאדרות, גם לאיכיליך, אוהבים לזי קוח את הדגים ולא תמיד מוצאים אותם כשהם כבר מוכנים לכישול. כמובן שיש דגים קטנים שבדרך כלל כבר מגושים, אבל... אין להם את הטעם והגודל של דג... ישר מן הים בין כל המופלאים שבתוך הים יש דגים אחד קטן, דקיק, בעל צבע אדמדם, בשם ברבוניה, שאני אוהבת במיוחד.

בגמל יפו, בחוף זמל, הכרתי את סמי, דיין וחוק השווא נשים במכנסים. הוא אוהב אותן משלוח רחבת בעלות מחשוף עמוק, הוא גם שונא מאכלי דגים כלומר, לפי דבריו לקחת דג מהדג לבשל אותו בתמיסה של רוטב ויון ובמקום טעם של דג יש לו איזה טעם של תבלינים גועלים כזה. אן הוא סמי ישב אתי

חיה יוסף

מידע לשעת הצורך

עצות קו הרשעול

רש, רכרים שלא מרבי רים עליהם, אחד מהם הוא כשאשה וקוקה לאשפו ביחידה הפרינ טילת ויחידה טרופ לירחית) בה מאשפוס נשים הוות לשם כידור מריק של מצב בריאותן וקביעת מצבו של העובר. כמובן שהו צריך להיות בהשגחה צמודה של צוות רפואי וסיעודי מיומן, לא אורכים לרווח על מצב המצריך אשפוז כזה, ובני המשפחה לרוכ אפילו לא יודעים בדיוק על מה מדובר.

המרכז הרפואי בילינסון הוציא חוברת המכילה מידע בצירוף צילומים על כל מה שנשים כהונ ומשפחתן צריכות לדעת, את החוברת כתבו וערכו ד"ר ולינגר, ר"ד פרידמן ואסתי מורדקוביץ.

אם החוברת אפשר לקבל בקופת-חולים או במרכז הרפואי בילינסון, בשירות חינוך ובריאות, גם אם לא נזקקים ליחידה הפרינטייל מומלץ לכל אישה הנמצאת בהריון, לבקש חוברת זו, כדי שתרע בשעת הצורך.

מה שלא רואים

אופנה

כשראיתי את הצילום הזה, לא חשבתי שר מזוכ על כך גור תחתון, חשבתיו הנה משוח קל לקיץ הישראלי, כך הרבה כיסלדורה אשר בגרמניה חקקים ירד של לבני נשים, שם הוצגו החידושים בלבוש תחתון, עליונית קצרה מתחרה ומשי, מחזקת על ידי גומי, כתפיות וקיקיות, או סטריפלס מוחזק על ידי עצם לווייתן, מחליפה את החזית ולא פעם רומה למחוך של שנות העשרים, יותר לא גורבים גרבי-מכנס, אלא גרביים המשאירים, מקום לאוויר" בין הגרב לתחתונים, גם אלה יותר חופשיות מתחתונים כותנה או ניילון הצמודים לגוף, הפעם, התחתונים חופשיים ממש, וסאטין, כצבעי מסל, צוה, תכלה, תפוז או סגול.

איך להגיע למסיבה הנכונה

גם זאת ישראל

יוס שיש בערב, השעה כבר 10, זה לא מאוחר להגיע למסיבת לילי שבת, תל אביבית מת חיליל את המסיבות אפילו בוצת. הרי צריכים לאכול ארוחת-ערב עם הילדים והסבים, אחר כך רואים חרשות, ואסור להתחיל את החבנית והתרבות, כנור סיבה למסיבה או... לשיר עם שרליה שרון או לראות את הסרט התורני.

אי צאנו לדרך, למסיבה שלא ידענו בדיוק איפה המארחים גרים, מצאנו את הבית ואפילו היה כתוב ליד תיבת הדואר, השם עלינו במדרגות וכבר מרחוק שמענו מוסיקת ריקודים וצווחן עליו, וופי.

המקום על הדלת ואנשים רבים קיבלו את פנינו בשמחה ומכלי לחמון, רגע, לקחו מרינו את הבקבוק, והי מלאים בקבוק יין למסיבת, אמרו לנו לשים את המעיל בחדר השניה על המיטה והם, סחבו אותנו למעגל

המקרים, עד כאן הכל נחמד, רק לי הייתה הרגשה מורה, לא הכרתי אי לא אחד מן הרוקרים ובכלל, האווירה לא התאימה למבנים שהימנו.

אקצר את הסיפור ומזכיר: כבר נחשבת העונה למסיבה לא נכונה לאנשים לא נכונים. מרח תפסנו את המעילים, אפילו יחיתו את המקום שלנו וידענו שהי קומות אל המסיבה שלנו, שם פגשנו והינחמנו... נחשבת נכון גם הם הגיעו למסיבת הלא-נכונה, לאנשים לא נכונים, ואחרי כחצי שעה גילו שבאמת אין להם מקרים כאן, וגם הם הפסד את הבקבוק שלהם, את המעילים שלהם, והורו עלו למקום הנכון למסיבה הנכונה, עכשיו.

המקום של הסיפור, שבאמת כך היה, הוא... עדיין הדלתות פתוחות כשנאלץ עדיין מקבלים כל אחד לכל מסיבה, גם במסיבות גדולות בבתי מלון, או אולמות שמחה וגם, בבתי פרטיים, מי שרוצה לבלות דין צריך להסובב בחוץ ובמקום שמועמם מוסיקת ריקודים, או צווח עליו של כמה אנשים לוקחים בקבוק יין נכנסים לירידה וזהו.

فلا بد من العلم

מאת שלמה סלוצקי

בדיונים היום ראשית עלישבע.
ברבנו של סרט עלילתי. וזה סרט עלילתי טוב מאוד —
ש במרכזו סיפור אנטישמי סתמי של אישה, אליסית הממלא
שם אחד שבת המאומתה היא בעצם אותם שמות הדלים
ונולדו בשבי לזרעים שנתפסו ונעצו לאחר מכן על ידי
החבא הצבאי ושותפיהם. שנה נולדו באותם ימים במחנות
אנטישמי. למי שידוענו בעצמנו של הקצין הרשע. המסור
אנטישמי ישנו בחמ המוצא את הארצות הארצותיות דאן
יתח רשענו בדרכו בחמ המוצא את הארצות הארצותיות דאן

כשנח לאחור מפורלת פוקלנר, הגנרלים השולטים בארגונינו
ושלים ותוך חילוקי דעות ביניהם גאלצים לסגת ולהכריז על
חירות, העומדות כבר בפתח. העם התחיל להתעורר מחרדותו

20

הכתובת על הקיר

ישל בידעו עדויות על יותר מ-400 ילדים נעדרים והצלתם, יצילות על קבוצותיה של שמה מהם. חלקם נוכרים גם אירע הוריהם, אפילו הוכיזו כעונו עד מותם. שוחחו גם עם כמה ילדים בוגרים שזכו להוריהם, הם סיפרו על ששהוורים יורו במצבים האחרים, האחרים הם ילדים, וסיפרו על כתיבה. אחת בירגים ילדיו לא נולדו את הילדים ברגלים כשראם כלם מטה חילום אותם. נעקעו כראשם ובגומם, עד ששהוורים נשברו, חלק מהילדים — שוחחו על חסותם. מספיק גורלם לא נכזר את האירועים שחוללו.

חיתולים בבית הכלא

בעדות מס' 2662

את אחת העדויות החותכות לשהותם של נשים ותינוקות באותם מחנות מסרה עדה בשם פליכס, עדות שהתפרסמה במספר 2662 ברו"ח לזכויות האדם של ארגון העד האמריקני:

יום אחד, בעוד אני רוחצת כלים ורצפה בחורי המטבח, הביאו לי לרדם מימנול וסחמנוני וואו, ברחמנוני ואני ברחמנוני.

יְנוּקוֹת הֵם דְּמוּיוֹת מְחוּסְרוֹת פְּנִים...

את הידיעה על חטיפתם של בני אשתו ושני ילדיה קיבל

דר חוסה איצקסון, לשעבר רופא במרפאה
 חקלאית לבריאות השטח בעיר ירושלים, עלה
 ארצה בשנת 1976. שנת החפיכה הצבאית הסייגת
 בארגונינו, בארגונינו ובדורם אמריקאי היה ד"ר
 איצקסון. אשיות מוכרת בתחומים שונים. במקביל
 פעילותו המקצועית והאקדמית כספיקאיטר. הוא
 נדע, בעל פעילות פובליסטית ואישיות ייחודית, וכאשר
 שואל, כך שפיעולתו הניקה לו את החצר
 והחצר, כשחקלית היחודית, מוטפולו והתמידו,
 את ידו על כל אלו. גם עורר את שואתם של שירותי
 הבטחון של הכת הצבאית, שימרו לו שלטונם כדאי
 ושמדיו את תאריך עלייתו לירושלם.

בארענטליט:
 "עובר חצבה ותבורות הברונים עושידברם, אז
 היתה מלחמת חרמה נגד אויב האנישו ומאן שלא
 רק מיהם של האויבים, אז מותרים אלן גם רכושם.
 כך נדשו טלוויזיות, מכשירי חשמל, תכשירים וכסף
 מבתי העצורים/חטיפים. וכך גם נגבו ילדיהם, שהפכו
 לחלק משולל הלגיטימי, לחפץ ולסחורה שיש לה
 מחיר מבוטל, ילדים נמכרים, כפי שהיום נמכרים
 תינוקות בברזיל, או שניתנו למקורבים תמורת טובות

מה שכן, חיו מקרים מעטים בהם החוטפים לקחו את ילדי החטופים לעצמם ואימצו אותם, אלו, בעיני, היו המקרים הפסיכולוגיים המעניינים ביותר, ואני

הגעת לי ציילי לבית-היתומים של הכנסייה, שם אמר לי

ד"ר אייזיק קסנוב: לפעמים החוטאים גם אימצו.

מתוך ניסיון האיש בטיפול בבני משפחה, פנוי חדרו, מהן המלצות המסיכולוגיות הנמוצות של אורות משה לאחר טראומה?

לבי הורים בני משפחה של נעדרים, בשלב ראשון יש גילוי הכחשה לאחר ההסבר למדי - שבני משפחה כבר אינם בחיים. בשלב השני, בשל תודעת המוות מתחילה לחזור, מגיע שלב הדפסיה, שעלול להימשך זמן רב למדי. אחר כך לעובר האבן להיחשף לחיים חסרי צורך.

תופעה מעניינת בקשר לכך היא תשכיתות הגבוהה של מקרי מוות עקב התקף לב אצל החורים (הגברים) בשנה הראשונה לחיעלמות הבן. זו תופעה מוכרת מהספרות - למשל חורים שבניהם נפלו במלחמות.

בהמשך גם סיפרנו לילדים את האמת. בתחילה עצרנו
הלהיץ האיומן. אך כמושבה שנייה, היות שבועלי בן 79
מתקרבת לאותו גיל — החלטנו שמוטב לילדים להישאר
משפחה לבריטי, בתנאי שהם יישאו את שם משפחתם של בני
אמננו נמשך להנאם.

לנכדי יש מעין חסימה פסיכולוגית לגבי כל חקוק
אנטול. נזכר בחלקי דברים. כך סיפר לי פעם על הלילה ש
הגיעו אנשי הצבא במדים וכבדנים אורחיים ופלטו כאלים
לבית בחיפוש אחר הוריהם. תוך כדי כני ורעה. סיפר אנטול

האם ניתן לחשוות, במידה כלשהי, את חתנהגותם של הנאצים עם זו של "המוציאים לפועל", שליטי הכת הצבאית בארגנטינה?

הסאדים הנאצי. אם בתורם התחשבת ביהודי בשלילת זכויותיו ובדחיקתו מן החיים, אלא שממדיהם היו שונים לגמרי. וכעוד שבשטר הנאצי דובר על השמדתם, הארגנטינים דוברו על השמדת אויב פנימי שניתן להגדירו. יחד עם זאת, מה שעשה חטא הארגנטינים חלקלך מעט. לא עשו צבאות כיבוש רבים לטווח שנכבש עליהם.

האם מידה כזו של אכזריות היא תוצאה של נורמות חברתיות הנהוגות בדרום-אמריקה, או שאפשר לשייכה לאישיות ארגנטינית או דרום-אמריקנית אלימה?

לא. בכל חברה מודרנית יש גרעין של אנשים המסוגל לבצע מעשים כאלו, ומאחריו – שכבות עיבוד רחבות יותר, הנותנות לו זיבוי, כל מתוך הזהירות אידיאולוגית אלא מתוך כדאיות. תופעה כזו עלולה להתרחש בכל מקום בעולם. וצריך ערנות ומודעות רבה כדי לעצרה.

האם תעם היהודי בישראל – דור לאחר השואה ומחנות הריכוז ותהשמדה – אינו חסין לעתידה מלבצע בעצמו במדיניות של מלחמה נגד חלק מאמות עם. בסגנון של מאסרים. עניינים ורציחות פוליטיות נגד השמאל, כפי שאירע במדינות דרום אמריקה

ומדינות אחרות בקולוס
אני משוכנע שכל
העם היהודי, יתכן שגם בישראל יעמם התסריט
הטראגי שיוחסת למדינות דרום-אמריקה. אלא
שהתרחשות או אירעהתרחשות שתהליך כזה בארץ.
אינה גזרה משמים, וחיה תלויה הרבה במה שאנחנו
נושעים כדי למנוע אותה או ללרר.

כלילה זו אחת אנשים רעים נכנסו וחסרו דודיים ועקצו
שם אחי, ואת אחותי הקטנה באכזבתי, אמר לנו לשת
ולא לנו וסגר כל היחידות אחותי פתחה נורא וגם אני.
מכות ועקצות, ואת אמן בוכה נורא, אני לא התאפקתי ו
משיחתיים והכלתי לאן שחשתי, דודיים רדתי וספתי
את אמה בשערותי... והיא כבר לא בוכה. אחי חרץ ראי
אבא רץ לעבר מדרגות הנגד ואני שמעתי סוף פסו ו
נעסקת היחידות, ואני לא חזר ויתור...

וזה לא סרט, אלה חיים.

את הילדה השאמנית בסרט, הסטודנט חאמארה יסירה כמורה נפרד מלחיות

אנה, הילדה המאומצת בסרט "הסיפור האמיתי", מאת כמור נפילד, מרוריהם.

21, 31, 41

לעשרה אל המות

[illegible]

מה שבאמת חוצה הוא שהאחראי
 ידענו לראות את חומס ומא
 רבא בבורה מה צות על צער עמו
 אחרת את צער פו אשתו מחננה
 וספק עליה רחמי אסחור מר
 טוח היו ממהלם מהלכיהם
 על חומס או לא על דבר

1. The first step in the process is to identify the problem or issue that needs to be addressed. This involves gathering information and understanding the context of the situation.

Revisar Mensual

EL PORTENO

1981

NIÑOS DESAPARECIDOS:

EL PUNTO DE VUELTA

ועד הגליון של העתון הארגוניק אשר חביא למיצוי משרדו המסונן

